"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ତୁମେମାନେ ଜ୍ଞାନର ବର୍ଷା କରି ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ସବୁଜିମା କରିବାବାଲା ଅଟ, ତେଣୁ ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନର ଧାରଣା କରିବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରାଇବାକୁ ହେବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଯେଉଁ ବାଦଲଗୁଡିକ ବରଷନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ନାମ ଦିଆଯିବ? "

ଉତ୍ତର:- ସେମାନେ ହେଲେ ଅଳସୁଆ ବାଦଲ । ଫୁର୍ତ୍ତି ବାଦଲ ସେହିମାନେ ଯିଏ ବରଷିଥା'ନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଇଥା'ନ୍ତି । ଯଦି ଜ୍ଞାନର ଧାରଣା ଥିବ ତେବେ ବରଷିବା ବିନା ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଜ୍ଞାନର ଧାରଣା କରି ଅନ୍ୟକୁ କରାଇ ନ ଥା'ନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ପେଟ ସହିତ ପିଠି ଲାଗିଯାଏ, ସେମାନେ ଗରୀବ ଅଟନ୍ତି । ସେମାନେ ପ୍ରଜା ଶ୍ରେଣୀକୁ ଚାଲିଯିବେ ।

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ମୁଖ୍ୟ ମେହନତ କ'ଣ?

ଉତ୍ତର:- ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ବାବାଙ୍କୁ ବିନ୍ଦୁ ରୂପରେ ମନେ ପକାଇବା । ବାବା ଯିଏ ଏବଂ ଯେପରି ଅଟନ୍ତି, ସେହି ସ୍□ରୂପରେ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ମନେ ପକାଇବାରେ ହିଁ ମେହନତ ରହିଛି ।

ଗୀତ:- ଜୋ ପିଆ କେ ସାଥ ହେଁ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଯେପରି ସାଗର ଉପରେ ବାଦଲ ରହିଛି ତେଣୁ ବାଦଲର ପିତା ହେଲେ ସାଗର । ଯେଉଁ ବାଦଲମାନେ ସାଗରଙ୍କ ସାଥିରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ ବର୍ଷା ହେଉଛି । ସେହି ବାଦଲମାନେ ମଧ୍ୟ ସାଗରରୁ ପାଣି ଭରି ପୁଣି ବର୍ଷିଥା'ନ୍ତି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ସାଗରଙ୍କ ପାଖକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପାଇଁ ଆସୁଛ । ତୁମେ ସାଗରର ସନ୍ତାନ ବାଦଲ ହିଁ ତ ଅଟ, ଯିଏକି ମିଠା ପାଣିକୁ ଶୋଷି ନେଉଛ । ତେବେ ବାଦଲ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଅଛନ୍ତି । କେହି ବହୁତ ଜୋର୍‌ରେ ବରଷୁଛନ୍ତି, ବନ୍ୟା କରି ଦେଉଛନ୍ତି, କେହି କମ୍ ବରଷୁଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଏମିତି କ୍ରମାନୁସାରେ ଅଛନ୍ତି ଯିଏ ଖୁବ୍ ଜୋର୍‌ରେ ବର୍ଷିଥା'ନ୍ତି, ତାଙ୍କର ନାମର ମଧ୍ୟ ଗାୟନ କରାଯାଇଥାଏ । ଯେମିତି ବର୍ଷା ବହୁତ ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟ ଖୁସି ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ସେମିତି । ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ବର୍ଷା କରିଥା'ନ୍ତି, ତାଙ୍କର ମହିମା କରାଯାଇଥାଏ, ଯିଏ ବର୍ଷା କରନ୍ତି ନାହିଁ ତାଙ୍କର ମନ ଯେମିତି ଅଳସୁଆ ହୋଇଯାଏ, ପେଟ ପୂରେ ନାହିଁ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଧାରଣା ନ ହେଲେ ପେଟ ଯାଇ ପିଠିରେ ଲାଗିଯାଏ । ଯେପରି ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡିଲେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ପେଟ ପିଠିରେ ଲାଗିଯାଏ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଯଦି କେହି ନିଜେ ଧାରଣା କରି ଅନ୍ୟକୁ କରାଉ ନାହାଁନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କର ପେଟ ଯାଇ ପିଠିରେ ଲାଗିଯାଉଛି । ଯେଉଁମାନେ ଅଧିକ ବର୍ଷା କରନ୍ତି ସେମାନେ ସେଠାରେ ରାଜା-ରାଣୀ ହେବେ ଏବଂ ଏମାନେ ଗରିବ ପ୍ରଜା ହେବେ । ଗରିବମାନଙ୍କର ପେଟ ପିଠିରେ ଲାଗିଯାଏ ନା । ସେଥିପାଇଁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ଧାରଣା କରିବା ଦରକାର । ଏଠାରେ ପୁଣି ଆତ୍ମା ଏବଂ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ଜ୍ଞାନ କେତେ ସହଜ । ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବୁଝିପାରୁଛ ଯେ ଆମଠାରେ ଆତ୍ମା ଏବଂ ପରମାତ୍ମା ଉଭୟଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ନ ଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ପେଟ ପିଠିରେ ଲାଗିଯାଇଥିଲା ନା । ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଉଛି ହିଁ ଆତ୍ମା ଏବଂ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର କଥା । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଆତ୍ମାକୁ ହିଁ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ପୁଣି ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ କେମିତି ଜାଣିପାରିବେ । କେତେ ବଡ ବଡ ବିଦ୍□ାନ, ପଣ୍ଡିତ ଆଦି ଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ କେହି ବି ଆତ୍ମାକୁ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଆତ୍ମା ଅବିନାଶୀ ଏବଂ ସେଥିରେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଅବିନାଶୀ ପାର୍ଟ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ରହିଛି, ଯାହାକି ଚାଲି ଆସୁଛି । ଯେପରି ଆତ୍ମା ଅବିନାଶୀ ସେହିପରି ପାର୍ଟ ମଧ୍ୟ ଅବିନାଶୀ । ଆତ୍ମା କିପରି ଅଲରାଉଣ୍ଡ ପାର୍ଟ କରୁଛି - ଏ କଥା କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଆତ୍ମା ସୋ ପରମାତ୍ମା (ଆତ୍ମା ଯିଏ ପରମାତ୍ମା ସିଏ) ବୋଲି କହି ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂରା ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ସେମାନେ ତ ଡ୍ରାମାର ଆୟୁଷ ହିଁ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ କହିଦେଉଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମକୁ ସୃଷ୍ଟିର ସାରା ଜ୍ଞାନ ମିଳିଛି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ, ବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ରଚିତ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞରେ ସାରା ଦୁନିଆ ସ୍□ାହାଃ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଦେହ ସହିତ ଯାହା କିଛି ବି ଅଛି ସେସବୁ ଭୁଲି, ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କର । ବାବାଙ୍କୁ ଏବଂ ଶାନ୍ତିଧାମ, ସୁଇଟ୍ ହୋମ୍‌କୁ ମନେପକାଅ । ଏହା ତ ହେଉଛି ହିଁ ଦୁଃଖଧାମ । ଏହି କଥାକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମଅନୁସାରେ ବୁଝାଇପାରିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ଜ୍ଞାନରେ ତ ଭରପୂର ଅଛ । କିନ୍ତୁ ସବୁ ପରିଶ୍ରମ ତ ଯୋଗରେ ରହିଛି । ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ଦେହ-ଅଭିମାନ ତୁଟେଇ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବା, ଏଥିରେ ବହୁତ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ । କହିବା ତ' ବହୁତ ସହଜ କିନ୍ତୁ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବିବା ଏବଂ ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ ରୂପରେ ମନେ ପକାଇବା, ଏଥିରେ ପରିଶ୍ରମ ରହିଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଯେପରି ଏବଂ ଯେମିତି ଅଟେ, ସେମିତି କେହି ବହୁତ କଷ୍ଟରେ ମୋତେ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ଯେପରି ବାବା ସେହିପରି ସନ୍ତାନମାନେ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥା'ନ୍ତି ନା । ନିଜକୁ ଜାଣିଲେ ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଯିବେ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଶିକ୍ଷକ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି । ବାବା ରାଜଧାନୀ କେମିତି ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି, ତାହା ତୁମେମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ । ବାକି ଏହି ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ସବୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ସାମଗ୍ରୀ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଏ ସବୁ କଥା ମୋତେ କହିବାକୁ ପଡୁଛି । ବାକି ଏଥିରେ ଘୃଣାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଦିନ ଏବଂ ରାତି ବୋଲି

କହିଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ କିଛି ବି ବୁଝି ନାହାଁନ୍ତି । ରାତି ଏବଂ ଦିନ ଅଧା-ଅଧା ହୋଇଥାଏ । ସିଡି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେତେ ସହଜ ରୀତିରେ ବୁଝାଯାଉଛି ।

ମନୁଷ୍ୟ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ଭଗବାନ ତ ବହୁତ ସମର୍ଥ, ସିଏ ଯାହା ଚାହିଁବେ ତାହା କରିପାରିବେ । କିନ୍ତୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାର ବନ୍ଧନରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଛି । ଭାରତ ଉପରେ ତ କେତେ ବିପଦ ଆସୁଛି ପୁଣି ମୁଁ କ'ଣ ବାରମ୍ବାର ଆସୁଛି ? ମୋର ପାର୍ଟର ମଧ୍ୟ ଲିମିଟ୍ (ସୀମା) ଅଛି । ଯେତେବେଳେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ମୁଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟରେ ଆସୁଛି । ଏଥିରେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡର ମଧ୍ୟ ଫରକ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଡ୍ରାମାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ପାର୍ଟ ନିଧାର୍ୟ୍ୟ ରହିଛି । ଏହା ହେଉଛି ଉଚ୍ଚତମ ବାବାଙ୍କର ପୁନଃ ଅବତରଣ । ପୁଣି କ୍ରମାନ୍□ୟରେ କମ୍ ଶକ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମାମାନେ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବାଙ୍କ ଠାରୁ ଜ୍ଞାନ ମିଳିଛି ଯାହାଦ୍□ାରା ତୁମେ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେଉଛ । ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତି ଆସୁଛି । ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ତୁମେ ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେଉଛ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ତ ପାର୍ଟ ହିଁ ନାହିଁ । ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ଡ୍ରାମା, ଯାହାର ଜ୍ଞାନ ତୁମକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମିଳୁଛି । ବାକି ତ ସବୁ ହେଉଛି ମେଟେରିଆଲ୍ (ଜଡତତ୍□) କାହିଁକି ନା ତାହା ସବୁ ଏହି ଆଖିରେ ଦେଖାଯାଉଛି । □ାଣ୍ଡର ଅଫ୍ ଦି □ାଲଡ୍ (ପୃଥିବୀର ଆଶ୍ଚର୍ୟ୍ୟ) ତ ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି, ଯିଏ ପୁଣି ସ୍□ର୍ଗ ରଚନା କରୁଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ହେଭେନ୍, ପାରାଡାଇଜ୍ କହିଥା'ନ୍ତି । ତାଙ୍କର କେତେ ମହିମା ରହିଛି । ବାବା ଏବଂ ବାବାଙ୍କର ରଚନାର ବହୁତ ମହିମା ରହିଛି । ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ହେଉଛନ୍ତି ଭଗବାନ । ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍□ର୍ଗର ସ୍ଥାପନା ବାବା କେମିତି କରୁଛନ୍ତି, ଏକଥା କେହି କିଛି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେ ମିଠା ମିଠା ସନ୍ତାନମାନେ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମଅନୁସାରେ ଜାଣୁଛ ଏବଂ ସେହି ଅନୁସାରେ ହିଁ ପଦ ପାଉଛ । ଯେଉଁମାନେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ହିଁ କରୁଛନ୍ତି । ପୁରୁଷାର୍ଥ ବିନା ତ କିଛି ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । କର୍ମ ବିନା ଏକ ସେକେଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ହଠଯୋଗୀମାନେ ପ୍ରାଣାୟାମ ଆଦି କରିଥା'ନ୍ତି, ସେମାନେ ତ ଯେପରିକି ଜଡ ହୋଇଯାଆନ୍ତି, ଭିତରେ ବସି ରହିଥା'ନ୍ତି, ଉପରେ ମାଟି ଜମିଯାଏ । ମାଟି ଉପରେ ପାଣି ପଡି ପୁଣି ଘାସ ଉଠିଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କିଛି ଫାଇଦା ନାହିଁ । କେତେ ଦିନ ଏମିତି ବସି ରହିବେ? କର୍ମ ତ ନିଶ୍ଚୟ କରିବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । କର୍ମ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ କେହି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ହଁ କେବଳ ଖାଦ୍ୟ ଆଦି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ କର୍ମ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଡ୍ରାମାରେ ପାର୍ଟ ରହିଛି । ଯଦି ଏହି ନିବୃତ୍ତି ମାର୍ଗୀମାନେ ମଧ୍ୟ ନ ଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ଭାରତର ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ହୋଇଯାଇଥା'ନ୍ତା? ଭାରତ ଦିନେ ନମ୍ବର□ାନ୍ ପବିତ୍ର ଥିଲା । ବାବା ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ପବିତ୍ରତା ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହା ପୁଣି ଅଧାକଳ୍ପ ଚାଲିବ । ବାସ୍ତବରେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ, ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ସେହି ଦୈବୀ ରାଜ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁଣି ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ଏମିତି ଭଲ-ଭଲ ସ୍ଲୋଗାନ ଇତ୍ୟାଦି ତିଆରି କରି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବା ଦରକାର । ଏବେ ପୁନର୍ବାର ଦୈବୀ ରାଜ୍ୟ-ଭାଗ୍ୟ ଆସି ନିଅ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ କେତେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝୁଛ । କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର କାହିଁକି କହୁଛନ୍ତି - ଏହା ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜାଣୁଛ । ଆଜିକାଲି ତ ବହୁତ ଏମିତି ନାମ ରଖି ଦେଉଛନ୍ତି । ଯେପରି କୃଷ୍ଣଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତିଯୋଗିତା କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ପତିତ ରାଜାମାନେ କେମିତି ପାବନ ରାଜାମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଯାଇ ମଥା ନୁଆଁଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କିଛି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯିଏ ପୂଜ୍ୟ ଥିଲେ ସେହିମାନେ ପୁଣି ପୂଜାରୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମର ବୁଦ୍ଧିରେ ସାରା ଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ଯଦି ଏ କଥା ମନେ ରହିବ ତେବେ ଅବସ୍ଥା ବହୁତ ଭଲ ରହିବ । କିନ୍ତୁ ମାୟା ଏହି କଥାକୁ ସ୍ମରଣ କରିବାକୁ ଦେଉନାହିଁ, ଭୁଲାଇ ଦେଉଛି । ସର୍ବଦା ହର୍ଷିତମୁଖ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଲେ ହିଁ ତୁମକୁ ଦେବତା କୁହାଯିବ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଚିତ୍ରକୁ ଦେଖି ସମସ୍ତେ କେତେ ଖୁସି ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ରାଧା-କୃଷ୍ଣ ଅଥବା ରାମ ଆଦିଙ୍କୁ ଦେଖି ଏତେ ଖୁସି ହୋଇ ନ ଥା'ନ୍ତି କାହିଁକି ନା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପାଇଁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ହଙ୍ଗାମା (ଗଣ୍ଡଗୋଳ)ର କଥା ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି ବାବା ଶ୍ରୀ ନାରାୟଣ ହେବେ । ତେଣୁ ବାବା ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଚିତ୍ରକୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବୁଝିବା ଦରକାର କି, ବାକି କେତେ ସମୟ ଏହି ପୁରୁଣା ଶରୀରରେ ରହିବା, ପୁଣି ଯାଇ ରାଜକୁମାର ହେବା । ଏହା ହିଁ ଆମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଟେ ନା । ଏ କଥା ମଧ୍ୟ କେବଳ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ । ତେଣୁ ଖୁସିରେ କେତେ ଗଦ୍‌ଗଦ୍ ହେବା ଦରକାର । ଯେତେ ପଢିବ ସେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ, ଯଦି ପଢିବ ନାହିଁ ତେବେ କି ପଦ ମିଳିବ? କେଉଁଠି ବିଶ୍□ର ମହାରାଜା-ମହାରାଣୀ, କେଉଁଠି ସାହୁକାର, ପ୍ରଜାର ନୌକର-ଚାକର । ବିଷୟ ତ ଗୋଟିଏ । କେବଳ ମନମନାଭବ, ମଧ୍ୟାଜୀଭବ, ଅଲଫ ଏବଂ ବେ, ଯୋଗ ଏବଂ ଜ୍ଞାନ । ଇଏ (ବ୍ରହ୍ମାବାବା) କେତେ ଖୁସି ହୋଇଗଲେ - ଅଲଫଙ୍କୁ ଆଲ୍ଲାହା ମିଳିଲେ, ସବୁ ଦେଇ ଦେଲେ । ତାଙ୍କୁ କେତେ ବଡ ଲଟେରି ମିଳିଗଲା । ବାକି କ'ଣ ଦରକାର! ତେବେ କାହିଁକି ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଖୁସି ନ ରହିବ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏମିତି ଟ୍ରାନ୍ସ ଲାଇଟ୍ର (ଭିତରେ ଲାଇଟ୍ ଜଳୁଥିବା ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ଫଟୋ) ଚିତ୍ର ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ତିଆରି କର, ଯାହାକୁ ଦେଖି ସନ୍ତାନମାନେ ଖୁସି ହେବେ । ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଆମକୁ ଏହି ବର୍ସା ଦେଉଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ତ କିଛି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ପୂରା ପୁରି ତୁଚ୍ଛ ବୁଦ୍ଧି ଅଟନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ତୁଚ୍ଛ ବୁଦ୍ଧିରୁ ସ୍□ଚ୍ଛ ବୁଦ୍ଧି ହେଉଛ । ସବୁ କିଛି ଜାଣି ଯାଇଛ, ଆଉ କିଛି ପଢିବା ଦରକାର ନାହିଁ । ଏହି ପାଠପଢାରୁ ତୁମକୁ ବିଶ୍□ର ବାଦଶାହୀ ମିଳୁଛି, ସେଥିପାଇଁ ବାବାଙ୍କୁ ନଲେଜ୍‌ଫୁଲ୍ (ଜ୍ଞାନର ସାଗର) କହୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଭଗବାନ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ମନକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ବାବା ତ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଟୀଚର୍, ଜାଣିଥା'ନ୍ତି ଯେ ଅମୁକ ପିଲା ଏହି ସ୍କୁଲରେ ପାଠ ପଢୁଛନ୍ତି, ବାକି ସାରା ଦିନ ବସି ଦେଖିବେ ନାହିଁ ଯେ ଏହାଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ କ'ଣ ବିଚାର ଆସୁଛି । ଏହା ତ ବହୁତ ବିଚିତ୍ର ଜ୍ଞାନ ଅଟେ । ବାବାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ସୁଖ

ଶାନ୍ତିର ସାଗର କୁହାଯାଏ । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାଷ୍ଟର ଜ୍ଞାନ ସାଗର ହେଉଛ । ପୁଣି ଏଇ ଉପାଧି ମଧ୍ୟ ରହିବ ନାହିଁ । ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ, ୧୬ କଳା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା, ଏହା ହେଉଛି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ପଦବୀ । ଏହି ସମୟରେ ଏହା ହେଉଛି ଈଶ୍□ରୀୟ ପଦବୀ । ଏହା କେତେ ବୁଝିବା ଏବଂ ବୁଝାଇବାର କଥା । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଚିତ୍ରକୁ ଦେଖି ବହୁତ ଖୁସି ହେବା ଦରକାର । ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେବୁ । ନଲେଜରୁ ହିଁ ସବୁ ଗୁଣ ଆସିଥାଏ । ନିଜର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦେଖିଲେ ହିଁ ରିଫ୍ରେସ୍‌ମେଣ୍ଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସତେଜତା ଆସିଯାଏ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏଇ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଚିତ୍ର ତ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ପାଖରେ ରହିବା ଦରକାର । ଏହି ଚିତ୍ର ହୃଦୟରେ ସ୍ନେହ ବଢାଇଥାଏ । ମନରେ ଆସିଥାଏ ବାସ୍, ମୃତ୍ୟୁଲୋକରେ ଏହା ଶେଷ ଜନ୍ମ ଅଟେ । ପୁଣି ଆମେ ଅମରଲୋକରେ ଯାଇ ଏହିପରି ହେବା, ତତତ୍□ମ୍ । ଏମିତି ନୁହେଁ କି ଆତ୍ମା ଯିଏ ପରମାତ୍ମା ସିଏ । ନା । ଏହି ଜ୍ଞାନ ସବୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଛି । ଯେତେବେଳେ ତୁମେ କାହାକୁ ବୁଝାଉଛ, ତାଙ୍କୁ କୁହ ଆମେ କେବେ ବି କାହାଠାରୁ ଭିକ ମାଗୁ ନାହୁଁ । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ବହୁତ ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି । ଆମେ ନିଜର ତନ-ମନ-ଧନ ଦ୍□ାରା ସେବା କରୁଛୁ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ନିଜ ରୋଜଗାରରେ ହିଁ ଯଜ୍ଞ ଚଲାଉଛନ୍ତି । ଶୁଦ୍ରଙ୍କର ପଇସା ଉପଯୋଗ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ । ଢେର ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେତେ ଆମେ ତନ-ମନ-ଧନ ଦ୍□ାରା ସେବା କରିବୁ, ସମର୍ପିତ ହେବୁ ସେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବୁ । ଜାଣିଛ ବ୍ରହ୍ମାବାବା ବୀଜ ବୁଣିଛନ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବସ୍□ ସ୍□ାହା କରିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସିଏ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେଉଛନ୍ତି । ପଇସା ଏଠାରେ କିଛି କାମରେ ତ ଆସିବ ନାହିଁ, ତେଣୁ କାହିଁକି ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇ ନ ଦେବା । ତେବେ ସମର୍ପିତ ଆତ୍ମା କ’ଣ କେବେ ଭୋକରେ ମରିବେ? ସେମାନଙ୍କର ତ ବହୁତ ଯତ୍ନ ନିଆଯାଇଥାଏ । ବାବାଙ୍କର କେତେ ଯତ୍ନ ନିଆଯାଉଛି । ଇଏ ତ ଶିବବାବାଙ୍କର ରଥ ଅଟନ୍ତି ନା । ସାରା ବିଶ୍□କୁ ସ୍□ର୍ଗରେ ପରିଣତ କରୁଛନ୍ତି । ଶିବବାବା ହସିନ ମୁଶାଫିର ଅର୍ଥାତ୍ ସୁନ୍ଦର ଯାତ୍ରୀ ଅଟନ୍ତି ।

ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁନ୍ଦର କରୁଛନ୍ତି, ତୁମେ ଶ୍ୟାମଳରୁ ଗୋରା, ପବିତ୍ର ଓ ସୁନ୍ଦର ହେଉଛ ନା । ବାବା କେତେ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରିୟତମ ଅଟନ୍ତି, ଯିଏକି ଏଠାକୁ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗୋରା କରିଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତାଙ୍କ ଉପରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଯିବା ଦରକାର । ସଦାସର୍ବଦା ତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଦରକାର । ଯେପରି ଆତ୍ମାକୁ ଦେଖି ପାରିବ ନାହିଁ, କେବଳ ଜାଣିପାରିବ, ସେହିପରି ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିପାରିବ । ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ତ ଆତ୍ମା ଏବଂ ପରମାତ୍ମା ଦୁଇ ଜଣ ଏକାଭଳି ଅଟନ୍ତି, ବିନ୍ଦୁ ସଦୃଶ ଅଟନ୍ତି । ବାକି ତ ସବୁ ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ । ଏକଥା ବହୁତ ବୁଝିବାର କଥା । ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହିକଥା ଛାପି ହୋଇ ଯିବା ଦରକାର । କିନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମଅନୁସାରେ ଧାରଣା ହୋଇଥାଏ । ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଔଷଧ ମନେ ରହିଥାଏ ନା । ଏମିତି ନୁହେଁ କି ସେହି ସମୟରେ ବସି ବହି ଦେଖିବେ । ଡାକ୍ତରୀ ଜ୍ଞାନର ମଧ୍ୟ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଥାଏ, ବାରିଷ୍ଟରୀ ଜ୍ଞାନର ମଧ୍ୟ ବିଷୟ ବସ୍ତୁ ଥାଏ । ତୁମ ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ବିଷୟ ବସ୍ତୁମାନ ରହିଛି, ଯାହା ଉପରେ ବୁଝାଉଛ । କାହାକୁ କୌଣସି ଜ୍ଞାନର କଥା ଫାଇଦା ଦେଇଥାଏ, କାହାକୁ କେଉଁ ଜ୍ଞାନର କଥା ଦ୍□ାରା ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇଯାଏ । ଜ୍ଞାନର ବିଷୟ ବହୁତ ଅଛି । ଯିଏ ଭଲ ଭାବରେ ଧାରଣ କରିବେ ସେ ଭଲ ଭାବରେ ସେବା କରିପାରିବେ । ଅଧାକଳ୍ପରୁ ମହାରୋଗୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ପତିତ ହୋଇଯାଇଛି, ତେଣୁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ଅବିନାଶୀ ଡାକ୍ତର ଶିବବାବା ଔଷଧ ଦେଉଛନ୍ତି । ସେ ସର୍ବଦା ସର୍ଜନ ହିଁ ରହିଥା’ନ୍ତି, କେବେ ରୋଗରେ ପଡନ୍ତି ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ତ ରୋଗରେ ପଡିଯାଆନ୍ତି । ତେବେ ଅବିନାଶୀ ସର୍ଜନ (ଡାକ୍ତର) ଥରେ ମାତ୍ର ଆସି ମନମନାଭବର ଇନ୍‌ଜେକ୍‌ସନ୍ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହା କେତେ ସହଜ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ଚିତ୍ରକୁ ସର୍ବଦା ପକେଟ୍‌ରେ ରଖିଦିଅ । ବ୍ରହ୍ମାବାବା ନାରାୟଣଙ୍କର ପୂଜାରୀ ଥିଲେ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ପଦ ସେବା କରୁଥିବାର ଚିତ୍ରରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ଅଲଗା କରି କେବଳ ନାରାୟଣଙ୍କର ଚିତ୍ର ରଖିଥିଲେ । ଏବେ ଜାଣିପାରୁଛି ଯାହାକୁ ମୁଁ ପୂଜା କରୁଥିଲି ମୁଁ ତାହା ହେଉଛି । ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେଇଦେଲି ତେବେ ଏକଥା ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ମୁଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ହେବି ନାହିଁ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବସି ସେବା କରିବେ, ଏହା ଭଲ ଲାଗୁ ନ ଥିଲା । ଏହି ଚିତ୍ରକୁ ଦେଖି ପୁରୁଷମାନେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସେବା କରାଉଛନ୍ତି । ସେଠାରେ କ’ଣ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବସି ଏମିତି ଗୋଡ ମୋଡିବେ? ନା । ଏଭଳି ପ୍ରଥା ସେଠାରେ ନ ଥାଏ । ଏହି ପ୍ରଥା ଏହି ରାବଣ ରାଜ୍ୟର । ଏହି ଚିତ୍ରରେ ସାରା ଜ୍ଞାନ ଅଛି । ଉପରେ ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ମଧ୍ୟ ରହିଛନ୍ତି, ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ସାରା ଦିନ ସ୍ମରଣ କରି କରି ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗିଥାଏ । ଭାରତ ଏବେ ସ୍□ର୍ଗ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଏକଥା କେତେ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ବୁଝାଇ ଦିଆଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ କାହିଁକି, କେଜାଣି ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ରହୁ ନାହିଁ? ଆଗକୁ ନିଆଁ ବହୁତ ଜୋର୍‌ରେ ଲାଗିବ, ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ରୂପି ପାଳଗଦାରେ ନିଆଁ ଲାଗିବ । ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ଖଲାସ ହେବା ଦରକାର । ଯଜ୍ଞରେ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ବ୍ରାହ୍ମଣ ଦରକାର । ଏହା ବହୁତ ବଡ ଯଜ୍ଞ - ଯାହାକି ସାରା ବିଶ୍□ରେ ପବିତ୍ରତା ଆଣିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ସେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଯଦିଓ ନିଜକୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତ ଗର୍ଭରୁ ଜନ୍ମ ନେଇଥା’ନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ତ ପବିତ୍ର ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ ଥିଲେ ନା । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ଏକଥା ବୁଝାଇବା ଦରକାର । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ସ୍□ଚ୍ଛ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ଏହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଜ୍ଞାନକୁ ଧାରଣ କରି ବାବାଙ୍କ ସମାନ ମାଷ୍ଟର ଜ୍ଞାନର ସାଗର ହେବାକୁ ପଡିବ । ଜ୍ଞାନ ଆଧାରରେ ସର୍ବଗୁଣ ଗୁଡିକୁ ନିଜ ଭିତରେ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଯେପରି ବ୍ରହ୍ମାବାବା ନିଜର ତନ-ମନ-ଧନ ସେବାରେ ଲଗାଇଲେ, ସରେଣ୍ଡର ଅର୍ଥାତ୍ ସମର୍ପିତ ହେଲେ ସେହିପରି ବାବାଙ୍କ ସମାନ ନିଜର ସବୁ କିଛି ଈଶ୍□ରୀୟ ସେବାରେ ସଫଳ କରିବାକୁ ହେବ । ସଦାସର୍ବଦା ରିଫ୍ରେସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସତେଜ ରହିବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ଚିତ୍ରକୁ ସର୍ବଦା ସାଥିରେ ରଖିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ନିଜର ଏକରସ ସ୍ଥିତି ଦ୍□ାରା ସର୍ବଦା ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ଅନୁକରଣ କରୁଥିବା ପ୍ରସନ୍ନଚିତ୍ତ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।
ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କର ଜୀବନ ଏକ ସଠିକ୍ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଅଟେ । ଯେପରି ଆଜିକାଲି କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦ୍□ାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ପଚାରୁଛନ୍ତି ସେହିପରି ମନ ଭିତରେ ଯେତେବେଳେ ବି କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ସେତେବେଳେ କାହିଁକି, କ'ଣ କିପରି ଭାବିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କର ଜୀବନ ରୂପୀ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ମାଧ୍ୟମରେ ଦେଖ, ଯାହାଦ୍□ାରା "କ'ଣ ଏବଂ କିପରି" ର ପ୍ରଶ୍ନ "ଏହିପରି"ରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଯିବ । ପ୍ରଶ୍ନଚିତ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ପ୍ରସନ୍ନଚିତ୍ତ ହୋଇଯିବ । ତେବେ ପ୍ରସନ୍ନଚିତ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ଏକରସ ସ୍ଥିତିରେ ରହି ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ଅନୁକରଣ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଆତ୍ମିକ ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ ସର୍ବଦା ସୁସ୍ଥ ରହିବାର ଅନୁଭବ କର ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ବିଶେଷ ନୋଟ୍:- ସମସ୍ତ ବ୍ରହ୍ମାବତ୍ସମାନେ ଜାନୁଆରୀ ୧ ତାରିଖ ଠାରୁ ୩୧ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଅନ୍ତର୍ମୁଖତାର ଗୁମ୍ପାରେ ବସି ଯୋଗ ତପସ୍ୟା କରିବା ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍□କୁ ନିଜର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍□ାରା ବିଶେଷ ସକାଶ ଦେବାର ଅର୍ଥାତ୍ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶକ୍ତି ଦେବାର ସେବା କରିବା ହେବେ । ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହି ମାସର ପତ୍ରପୁଷ୍ପରେ ଯେଉଁ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା ପଠାଯାଇଛି, ତାକୁ ପୂରା ଜାନୁଆରୀ ମାସର ମୁରଲୀ ଶେଷରେ ଦିଆଯାଇଛି । ତେଣୁ ଆପଣମାନେ ସମସ୍ତେ ଏହି ସବୁ ପଏଣ୍ଟଗୁଡିକ ଉପରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ମନନ ଚିନ୍ତନ କରିବା ସହିତ ମାନସୀକ ସେବା କରିବାର ଅନୁଭବୀ ହେବେ ।

ନିଜର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍□ାରା ସୂକ୍ଷ୍ମଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାର ସେବା କର:-

(୧) ତୁମେ ଶାନ୍ତିଦୂତ ପିଲାମାନେ ଯେଉଁଠି ବି ରହିଥାଅ ନା କାହିଁକି ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ଶାନ୍ତିଦୂତ ମନେ କରିଚାଲ । ଯେଉଁମାନେ ନିଜେ ସର୍ବଦା ଶାନ୍ତି ସ୍□ରୂପ, ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍□ରୂପ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରହୁଥିବେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶାନ୍ତି ଏବଂ ଶକ୍ତିର ସକାଶ ଦେଇ ଚାଲିବେ ।